

Veertigste Pastorale Brief 27 februari 2021 *Tweede zondag van de veertigdagentijd*

*voor parochianen en belangstellenden van de
H. Jacobus de Meerdereparochie N.W. Friesland*

De volgende pastorale brief verschijnt op 6 maart.

**In verband met de verlenging van de lockdown
blijven ook wij nog t/m 7 maart onze vieringen streamen.**

**We wachten de persconferentie af op 8 maart.
Mochten de besmettingscijfers het toelaten
dan kunnen we overwegen of in de loop van maart
de vieringen in de kerken weer kunnen worden opgestart.**

**Zolang de lockdown voortduurt
ontvangt u elke week een Pastorale Brief**

*Dit weekend horen we van de verheerlijking op de berg.
De leerlingen mogen alvast iets van het hemelse ervaren.*

*Dat doet Abraham aanvankelijk niet.
Aan hem wordt gevraagd zijn Zoon te offeren.
Het is een vreselijk verhaal,
wat ons bevattingsvermogen te boven gaat.
Toch gaat achter het verhaal uiteindelijk liefde schuil.*

*Onze God vraagt namelijk geen kindoffers,
iets wat in de dagen van Abraham
in andere religies
soms wel een gruwelijk gebruik was.*

*** Inleiding...**

door pastor Dorenda Gies

Afgelopen week las ik bij het nieuws van de NOS dat wij de komende tijd het magazine *Eyeopener* op onze deurmat kunnen verwachten. In het blad worden mensen opgeroepen om zich niet te laten vaccineren. Het wordt deze week vijf miljoen keer verspreid en is bekostigd door sponsors. Het tijdschrift is een initiatief van anti-vaxxer Jaap Dieleman uit Zeewolde, die hoopt dat mensen zo "Jezus leren kennen als hun verlosser" en zien dat de coronapandemie "een actie van de antichrist" is. Over het vaccineren zegt deze man: "Met het nemen van een vaccin aanbid je de antichrist, drink je uit de beker van Gods toorn, krijg je een kwaadaardig gezwel, verlies je je redding voor de eeuwigheid, zal je in de hel geworpen worden, waar je met vuur en zwavel wordt gepijnigd en dan zal je nooit meer rust hebben." Ik heb het blad gelukkig nog niet op onze deurmat gevonden en zo wel, dan ben ik erg blij met onze papiervernietiger.

Als ik de citaten in zo'n tijdschrift lees, dan wekt het bij mij de indruk dat geloof wordt gebruikt om angst en verwarring te zaaien. God en Jezus worden voor het karretje van iemand gespannen. Bijbelteksten worden uit hun context gehaald. Deze mensen regeren met angst en proberen een slaatje te slaan uit de tegenstrijdige geluiden in de maatschappij en de onzekerheid die er nu heerst. God wordt dan vaak voorgesteld als iemand die mensen als een marionet bespeelt en niet wil dat wij ons eigen verstand gebruiken. Onze vrije wil, ons verstand, ons vermogen om te denken te redeneren, te studeren, dingen te maken en met elkaar op te lossen of te verbeteren zijn een gave van God. Gelukkig kunnen wij die gaven bijvoorbeeld gebruiken om de situatie van zieke mensen te verbeteren en overlijdens te voorkomen door het ontwikkelen van vaccins.

Ons geloof vertelt ons dat God de wereld en de mensen met liefde heeft geschapen en het goede in mensen heeft gelegd. Ons geloof vertelt ons dat Jezus ons leert om die kracht, die liefde in onszelf te ontdekken en te gebruiken om door moeilijke tijden te komen en het voor elkaar beter te maken. Juist in deze tijd hebben wij een liefdevolle God nodig. Juist in deze tijd hebben wij Jezus nodig, die ons leert om hoop te houden, om kracht en steun van God te verwachten, om elkaar nabij te zijn en te helpen. Hopelijk vinden we af en toe ook dingen op onze deurmat die deze kant van ons geloof en ons mens-zijn zichtbaar maken.

Vandaag hebben we weer een volle Pastorale Brief voor u en jou. Pastoor Marco schrijft over offeren. De kinderen worden aan het werk gezet met alles wat een mens nodig heeft om te groeien. Van Laura ontvingen we een mooi gedicht over vogels en vissen en Wim filosofeert over Gods Schepping. Tenslotte wordt u ook nog gewaarschuwd voor internetcriminelen die zich voordoen als pastores en kunt u lezen over de vastenboodschap van verschillende bisschoppen in Nederland.

Hartelijke groet, mede namens collega Marco Conijn

Pastor Dorenda Gies

Pastoor Marco Conijn (c.m.conijn@hotmail.com)
Pastor Dorenda Gies (pastorgies@kpnmail.nl)

* Vanuit het pastoresteam...

In de parochie zijn geen publieke vieringen t/m 8 maart.

Vanwege de verlengde lockdown hebben we helaas moeten besluiten om publiekelijke vieringen nog even uit te stellen.

Als de omstandigheden het toelaten wordt er weer publiekelijk gevierd vanaf maart.

Zolang we geen publieke vieringen hebben zullen de intenties van alle locaties tijdens de gestreamde viering worden meegenomen in de voorbede.

Streamen van vieringen zaterdagavond vanuit Dronryp

Al enkele weken wordt de viering op zaterdagavond gestreamd vanuit Dronryp. Kort tevoren is er een link te vinden op de website die u aan kunt klikken. Ook wordt er gestreamd op de facebookpagina van de parochie.

U bent dan live met de viering verbonden.

Het is ook mogelijk de viering op een later moment terug te kijken.

Wanneer wordt er gestreamd:

Zaterdag 27 februari om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantors Harlinger kerkkoor

Zaterdag 6 maart om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantors Ceciliakoor Franeker

Zaterdag 13 maart om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantors Rypster kerkkoor

Ook wordt op zondag wekelijks een viering gestreamd vanuit Terschelling, uitgezonden via www.terschelling.tv. Hier geeft collega Susan Boukema regelmatig medewerking aan.

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

* Gelovige Inspiratie...

door pastoor Marco Conijn

Schriftlezing

Uit het Boek Genesis

In die dagen gebeurde het dat God Abraham op de proef stelde.
Hij zei tot hem: "Abraham. "
En hij antwoordde: "Hier ben ik."
Hij zei: "Ga met Isaak, uw enige zoon, die gij liefhebt, naar het land van de Moria en draag hem daar op de berg die ik u zal aanwijzen als brandoffer op."
Toen zij de plaats bereikt hadden die God hen had aangewezen bouwde Abraham daar een altaar, stapelde er het hout op, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, boven op het hout.
Toen Abraham echter zijn hand uitstak naar het mes om daarmee zijn zoon de keel af te snijden, riep de engel van de Heer hem van uit de hemel toe: "Abraham, Abraham!" En hij antwoordde: "Hier ben ik."
Hij zei: "Raak de jongen met geen vinger aan en doe hem niets! Ik weet nu dat gij God vreest want gij hebt mij uw enige Zoon niet willen onthouden."
Abraham keek om zich heen en bemerkte een ram, die met zijn horens in het struikgewas vastzat.
Hij greep de ram en droeg die als brandoffer op, in plaats van zijn zoon.
Toen riep de engel van de Heer voor de tweede maal uit de hemel tot Abraham en zei: "Bij mijzelf heb ik gezworen - spreekt de Heer- omdat gij dit gedaan hebt en mij uw eigen zoon niet hebt onthouden, daarom zal ik u overvloedig zegenen en uw nakomelingen talrijker maken dan de sterren aan de hemel en de zandkorrels op het strand van de zee.
Uw nakomelingen zullen de poort van hun vijand bezitten.
Door uw nakomelingen komt zegen over alle volken van de aarde omdat gij naar mij hebt geluisterd."

Overweging

We kennen allemaal wel de uitdrukking: "waar haalt Abraham de mosterd vandaan". Maar waar komt deze uitdrukking eigenlijk vandaan? Heeft Abraham inderdaad iets met mosterd te maken? Eigenlijk zouden we moeten zeggen: "wie weet waar Abraham de **mutserd** vandaan haalt" Mutserd is een oud Nederlands woord, dat we tegenwoordig niet meer kennen en daarom hebben we het in de volksmond verbasterd tot mosterd. Maar een mutserd is een stapel hout, een takkenbos, om vuur te creëren, de oven mee op te stoken. En dan gaat *-naar aanleiding van de lezing-* natuurlijk een lampje branden.

Het gezegde luidt dus “waar haalt Abraham brandhout vandaan”
Het antwoord wordt ons vandaag gegeven.....
Abraham klooft zelf het hout voor het brandoffer.
Legt dat hout op de rug van zijn zoon en schikt het hout op het altaar.
Dat hout dient om zijn zoon als brandoffer op te dragen.

Als we dit verhaal horen is het een gruwelijk verhaal.
Een verhaal dat bij ieder van ons veel verzet oproept.
Wat is dit voor een God die mensenoffers wil? Is dat onze God?
Te gruwelijk voor woorden....

En die Abraham dan.
Kun je als liefhebbende vader zo ver gaan dat je je eigen kind gaat offeren,
omdat God in wie je veel vertrouwen hebt dat vraagt? Het zal je vader maar wezen.
Op gruwelijke wijze, die ons alleen maar tegen kan staan, wordt het ons verhaald.

Het verhaal triggert, intrigeert. En vooral: Het verhaal irriteert.
Hoe in Godsnaam dit verhaal te lezen.
U, jullie mogen weten, het verhaal kent allerlei kanten en ook veel verborgen lagen.
Misschien is het moeilijk, maar toch....
als we niet gelijk onze weerzin alle ruimte geven,
dan bezien we misschien toch dat het ook een ontroerend verhaal is.
Wat is er aan de hand?

De Heer onderwerpt Abraham aan een test,
een soort examen in geloven door hem te beproeven...
En niet zomaar te beproeven, hij krijgt wel het zwaarste examen van heel zijn leven.

Wat horen we God zeggen tegen Abraham:
*neem uw zoon Izaak, uw enige die gij liefhebt
en ga naar het land Moria
en offer hem daar tot een brandoffer
op een der bergen, die ik u noemen zal.*
Wat een onmenselijk groot offer moet Abraham brengen.
En God begrijpt dat ook als Hij zegt: “de enige die U liefhebt”
Hoe kan God dat vragen?
Hoe kan God, die liefde is, mensen in zulke onmogelijke beproevingen brengen?
Dat is toch niet normaal!
Zo iets bovenmenselijks opleggen
en dan ook nog verwachten dat Hij gehoorzaamd wordt.

Eerlijk is eerlijk.....
een geloofsverhaal als dat van Abraham en Isaak
doet ons eerder van God vervreemden dan dat het ons bij God brengt.....

Trouwens: In ons leven kunnen er omstandigheden zijn, zoals ziekte en dood
die ons ook daadwerkelijk van God doen vervreemden.
Dat althans hoor ik vaak: *Als er een God is, dan gebeurde mij dit niet! Waar is God?*

In ons dagelijks leven is er, zo zou je kunnen zeggen,
ook veel wat wij met heel erg veel tegenzin
zonder keuze te hebben, op het altaar moeten neerleggen, zoals Abraham.

Gezondheid, vriendschappen, of de liefde van een huwelijkspartner die is verkild.

Hoe ouder mensen worden, hoe meer ze vaak moeten loslaten,
tot tenslotte uiteindelijk het aardse leven aan toe.

Dat zijn soms voor mensen heel zware geloofsexamens.
Het maakt mensen soms opstandig, wanhopig en vertwijfeld?
En toch: wat ons lief is willen we wel, maar kunnen we niet altijd vasthouden.

Geloven is ook, of je wil of niet, offers brengen,
dingen loslaten die God van ons vraagt om los te laten.
Offers brengen vinden we vaak lastig.
We komen er vaak niet eens toe om een béétje van ons geld,
een béétje van onze vrije tijd op te offeren.....
Echter: offers brengen, het hoort bij het leven. Het hoort bij geloven.
Of moet ik zeggen: het hoort OOK bij geloven.....

Abraham moet zijn zoon offeren. Godegeklaagd en gruwelijk!
En wat doet Abraham als van hem het onmogelijke wordt gevraagd?

Hij stond vroeg op. Zadelde zijn ezel, nam zijn zoon mee,
kloofde hout voor het brandoffer, begaf zich op weg
en ging naar de plaats die God hem genoemd had.
De schrijver weidt niet uit over de strijd, die zich in het hart van Abraham moet hebben afgespeeld.
Dat is mogelijk een geheim tussen God en Abraham, waar de schrijver niet intreedt.
Sober en ingetogen houdt hij zich bij de feiten en daden.

Zonder uitvluchten en zonder uitstel
gehoorzaamt Abraham daadwerkelijk Gods vreemde en harde bevel.
Geloven is op weg gaan en gehoorzaam zijn aan Gods stem,
zonder te weten wat er van komt.
Geloven is daden doen, waarvan je beseft, dat God ze je te doen geeft,
zonder dat de zin en het doel van die daden je altijd duidelijk zijn.

En zo gaat Abraham op weg. Hij laat de knechten met de ezel achter.
Verbergt Abraham hier zijn voornemen voor zijn knechten?
Of gelooft hij, dat God in deze harde opdracht zijn ware gezicht niet heeft
getoond
en blijft hij aan een wonder vast houden?

Ik denk dat laatste.

Geloven is en blijft ook in heel nare en afschuwelijke omstandigheden
blijven hopen en vertrouwen.

Abraham legt het hout op Izaäks schouder.

Zelf draagt hij de meest gevaarlijke voorwerpen, het vuur en het mes.

Meer en meer wordt Izaäk er bij betrokken.

Izaäk vraagt: vader..... waar is het lam, waar is het offer?

En Abraham antwoordt: God zal ons daarvan voorzien....

Het is geen direct antwoord.

Maar wel een antwoord dat naar God verwijst,

naar God als degene die voor de oplossing zorg zal dragen.

Hij laat het initiatief aan God over.

En Abraham weet: Hij zal ondanks de schijn van het tegendeel
zijn beloften niet laten vallen, zelfs als er met mensenogen niets meer van te zien valt.

Wie zo geloofd en zo vertrouwd die kan loslaten wat hem lief is,
omdat hij of zij weet dat God met hem is, ondanks alles.

En dan is daar de stem van God

“Strek uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets,

want nu weet ik, dat gij god vreest

en uw zoon, uw enige, mij niet hebt onthouden”

Abraham krijgt zijn zoon als het ware uit de dood terug.
En een ram, met zijn horens verward in de struiken, neemt de plaats van Izaak in.
Zo heeft inderdaad God zelf in het offer voorzien.

Ontroerend, deze geschiedenis van Abrahams geloofsexamen.

Ook erg leerzaam, want je ontdekt wat geloven ook kan zijn.
Abraham, de vader der gelovigen, laat het ons zien.

En eerlijk is eerlijk: Het is ook een ontmoedigend verhaal.
Voor mij tenminste wel.
Want zo'n geloof als Abraham heb ik niet.
En ik denk de meesten niet.
We staan er voor ons gevoel denk ik toch wel ver van af.

Van Abraham naar de Heer zelf.....
Ook Jezus heeft zich geheel beschikbaar gesteld voor God en de mensen.
Ook Jezus heeft zich helemaal aan God en mensen gegeven, zich helemaal opgeofferd.
Ook Jezus heeft vele beproevingen doorstaan.
Ook Hij heeft met Gods onbegrijpelijke eisen geworsteld in de hof van Olijve.
Ook Hij heeft geroepen: God Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?
Hij heeft het grootste offer, dat maar mogelijk is, gebracht: dat van zijn eigen leven.

Ook Hij heeft geloofd, en dat God zijn Vader Hem zal redden, tot zelfs door de dood heen.
"Vader, in Uw handen beveel Ik mijn geest"
Wat een overgave van Jezus?
Wat een vertrouwen -ondanks alles- in Gods goedheid....

Hoewel: Wat God Abraham bespaarde, werd Jezus door zijn Vader niet bespaard.
Jezus werd geofferd tot ons behoud.
om vergeving en verzoening van onze zonden mogelijk te maken.
Dat is ons geloof.
Door de dood aan het kruis heeft Jezus ons gered.
Ja.... dat is ons geloof, maar het is ook een moeilijke kant van ons geloof.

Weet u: U gelooft, jij gelooft en ik geloof.
Dat geloof van ons is fantastisch. Het geeft zin aan heel je leven.
Maar soms zien we ergens even de zin totaal niet van in.
Dat bid ik God "kom mijn ongelooft te hulp"
Je hoort van een doodziek kind of van een doodzieke vader of moeder,
of van iemand die gaat sterven terwijl hij of zij nog jong is en zo nodig is.
Op zo'n moment krijgt mijn geloof soms een aardige knauw..
En inderdaad..... dan bid ik "kom mijn ongelooft te hulp"
Wellicht hebt u dat ook wel eens.

Laten we God bidden, dat we in onze diepste nood toch op Hem durven vertrouwen.
Zoals Abraham bleef vertrouwen toen het onmogelijke werd gevraagd.
Dat we als het moeilijk wordt weten waar Abraham de mosterd haalde....

Voorbede

In het besef dat onze God een God van toekomst is
en al Zijn kinderen liefheeft, bidden wij vandaag:

Voor de kinderen van de wereld,
die heel verschillende kansen krijgen;
Voor dié kinderen die worden opgeofferd voor het geluk van de ouders
of worden meegesleurd in de verkeerde keuzes van ouders;
voor de kinderen die lijden door geweld, honger en armoede.
Dat zij ergens in liefde worden ontvangen en grootgebracht.
Heer, schep een nieuwe Geest in ons.

Voor allen die binnen de wereldgodsdiensten
Abraham gemeenschappelijk als aartsvader erkennen:
dat zij elkaar niet bestrijden maar Gods glans herkennen in kerk en samenleving.
Heer, schep een nieuwe Geest in ons.

We bidden voor de leiders in de wereld.
Dat zij hun leiderschap mogen gaan beleven in de geest van Jezus,
die niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen.
Heer, schep een nieuwe Geest in ons.

In deze vastentijd bidden we in het bijzonder
voor mensen in ontwikkelingslanden zoals Bangladesh,
die lijden onder de gevolgen van klimaatverandering.
Mogen zij vaardigheden en deskundigheid verwerven
zodat zij wegen vinden om in hun levensonderhoud te voorzien.
Dat zij met onze hulp een goede toekomst mogen opbouwen...
Heer, schep een nieuwe Geest in ons.

Bidden we voor hen die het moeilijk hebben en in nood verkeren,
geestelijk of lichamelijk: om lichtpuntjes in deze moeilijke tijd.
Voor hen die verblijven in ziekenhuizen, verpleeginstellingen,
in een hospice of in de psychiatrie- overal ter wereld:
Voor de zieken bidden we.
Om goede zorg en herstel als dat mogelijk is.
Om berusting voor hen die meer kunnen genezen.

We bidden voor hen die zijn overleden en door ons worden gemist.
Dat de overleden mogen rusten in vrede

God, U bent eigenlijk onnoembaar,
soms ervaren we u als heel ver weg en even daarna weer als heel nabij
Richt onze voeten op de weg van Jezus Uw Zoon,
Hij die leeft met U en met de Heilige Geest tot in eeuwigheid. Amen

* **Gelovige Inspiratie extra:**

Hoe ver moet je gaan
is de veel gestelde vraag
als het om opofferen gaat

Abraham werd
op de proef gesteld

Ga met je zoon Izaak op weg
boven op de berg
wil ik je zoon ontvangen

wat zal hem allemaal
boven het hoofd hangen
heeft Abraham ongetwijfeld
gedacht, een zware opdracht

Maar hij ging zonder meer
een opdracht van de Heer

Hoe liefdeloos kan dat zijn
een kind doe je toch geen pijn
vol ongeloof lees je de woorden
zo kan onze God toch niet zijn?

Hoe ver moet je gaan
of moet je zeggen
hoeveel geloof had hij
vertrouwend op God
dat er vanzelf een
oplossing zou komen

daar ergens tussen
struiken en bomen
stond ineens een ram
ho stop, zei de engel
die uit de hemel kwam

bevrijd je zoon
en neem de ram
als offerande

door moed en vertrouwen
leerde Abraham te bouwen
op een God die weet
hoever je moet gaan.

Ook wij worden op
de proef gesteld
keer op keer

leer met vertrouwen
je eigen weg te gaan
dan kom je vanzelf
uit bij onze lieve Heer.

Auteur: Tineke Ebing
Bron: www.gedichtensite.nl

* Vastenactie

VASTENACTIE

Werken aan een toekomst

Tijdens de veertigdagentijd proberen wij in voorbereiding op Pasen aandacht te vragen voor mensen op andere plekken in de wereld, die onze steun nodig hebben. We doen dat in samenwerking met de Vastenactie.

Vastenactie ondersteunt dit jaar projecten gericht op beroepsonderwijs en ondernemerschap. Zoals in het zuiden van Bangladesh waar ze kampen met de gevolgen van de klimaatverandering waardoor de landbouw minder opbrengt. Er is geld nodig om mobiele trainingsscholen op te zetten waardoor ook de meest kwetsbare mensen bereikt worden. Zij leren daar technische beroepsvaardigheden om hun kansen op een waardig bestaan te vergroten. Onze bijdrage kan het verschil maken, zodat zij kunnen werken aan hun toekomst.

Hoe kunt u bijdragen?

Normaal wordt er in enkele vieringen voor de vastenactie gecollecteerd. Daarnaast zijn er normaal gesproken acties. Dat lukt dit jaar niet. Toch willen we u om een bijdrage vragen.

U kunt aan dit project bijdragen door een bedrag over te maken op:
NL21 RABO 0320 417 255
t.n.v. Parochie H. Jacobus de Meerdere
o.v.v. Collecte Vastenactie 2021

Doneer en geef deze kwetsbare groepen de kans op een opleiding en betaald werk!
Hartelijke dank voor uw bijdrage!

Pastor Dorenda Gies

* Voor de kinderen...

Je geloof voeden

Navertelling Marcus 9,2-10

Steun uit de hemel.

Drie leerlingen zijn heel speciaal voor Jezus. Ze heten Petrus, Jakobus en Johannes. Op een dag neemt Jezus alleen deze drie mee naar een hoge berg. Ze klimmen met z'n vieren de berg op.

Verder is er niemand. Het is er doodstil. Alleen de vogeltjes hoor je.

Boven op de berg zien de drie leerlingen dat er iets met Jezus gebeurt. Hij wordt helemaal anders. Hij straalt! Zijn kleren zijn spierwit. Zo wit kan je op de hele wereld nergens vinden. Plotseling staan er ook nog twee mannen naast Jezus. De leerlingen weten wel wie dat zijn. De ene is de profeet Elia. De ander is Mozes. Twee vrienden van God, over wie Jezus veel praat. Ze zijn een groot voorbeeld voor hem. Mozes en Elia spreken met Jezus. De leerlingen kijken met open mond toe.

Een beetje ademloos zegt Petrus tegen Jezus: "Rabbi, het komt goed uit dat wij drieën hier zijn. Nu kunnen we drie tenten opzetten, eentje voor U, één voor de profeet Elia en één voor Mozes." Eigenlijk kletst hij maar wat, want de drie vrienden snappen helemaal niets van. Wat gebeurt hier? Het is nog niet afgelopen. Opeens komt er een wolk. Die wolk lijkt Jezus wel te omhelzen, met

Mozes en Elia erbij. Dan klinkt er een stem, uit die wolk. De stem zegt: "Jezus is mijn Zoon. Ik houd veel van Hem. Luister naar Hem."

De drie vrienden kijken om zich heen, en plotseling is alles weer gewoon. Elia en Mozes zijn verdwenen. Ze zijn weer met Jezus alleen. "Kom, we gaan", zegt Jezus. Terwijl ze de berg aflopen zei Hij: "Jullie mogen aan niemand vertellen wat jullie hebben gezien. Pas als ik opgestaan ben uit de dood mag je het aan andere mensen vertellen."

De drie vrienden praten er daarom nooit met iemand anders over. Alleen met elkaar. Maar ze snappen er niet veel van. Vooral dat 'opstaan uit de dood' vinden ze buitengewoon vreemd.

Gebed om open oren voor verhalen

Goede God,
Vandaag slaan we de Bijbel open
en lezen net als Jezus in de heilige Schrift.
Zo leren we U en Jezus steeds beter kennen.
Ook uw vrienden worden goede bekenden van ons.
Ieder van ons vindt steun bij een ander verhaal.
Dat is fijn, dan kunnen we elkaar vertellen
wat ons leven raakt en voedt
en ons verder helpt op onze levensweg.
Geef ons open oren voor de woorden van de Schrift
en de verhalen die we elkaar vertellen
dat vragen wij U in Jezus Naam. Amen

Flesje Pokon

Kinderen hebben ook voeding nodig om te groeien. Dit kan je letterlijk opvatten maar ook figuurlijk. Ook hersenen moeten groeien. Op school leren ze rekenen, lezen en schrijven. Dat gaat ook deze corona tijd door. Moeilijker is om de emotionele groei digitaal te organiseren. Misschien kunnen we daar op deze manier wat aandacht aan geven.

Nodig:

- Teken op een vel papier flesjes
- Labels (dit kunnen grote adres stickers zijn, maar ook stroken papier die je met lijm op de fles bevestigt)

Overleg met de kinderen wat zij nodig hebben om te groeien. Wat heb jij nodig om een betere versie van jezelf te worden? Wat heb jij nodig om gelukkig te worden, om hulp te kunnen vragen etcetera. Geef zo nodig een voorbeeld. *Ik heb veel knuffels nodig of liefde, een schouderklopje, steun...Ik heb een trap onder mijn gat nodig of duidelijkheid, rust of gezelligheid.*

Stap 1 Laat de kinderen voor zichzelf beslissen wat ze het meest nodig hebben. Als ze kunnen schrijven mogen ze dit groot op het label schrijven.

Stap 2 (met oudere kinderen) Maak een gebruiksaanwijzing en een lijstje met ingrediënten zoals op een echt etiket.

Bijvoorbeeld: Naam Liefde. Gebruiksaanwijzing: "Wanneer je het gevoel hebt dat je liefde te kort komt, neem een slok water en bid tot God. God zal altijd van je houden. Inhoud: 5 procent knuffel, 10 procent complimenten, 8 procent eerlijkheid, 2 procent boze woorden, enz.

Stap 3 Versier de labels met mooie tekeningen.

Stap 4 Plak de labels op de flesjes.

* Gedachten van parochianen...

Laura Heppener uit Leeuwarden stuurde ons het volgende gedicht ter inspiratie:

Vogels, vissen...

Zet de radio uit. Je hoort niets
Nieuws. De stilte wacht geduldig af.
Vouw de krant dicht.
Hij was oud voordat hij werd gedrukt.
Zoek niet, deel niet, duim niet tot je vierkant ziet.
Zet eindelijk het scherm op zwart.

Ik ben net zo bang als jij,
net zo bezorgd voor iedereen
die ik niet missen kan.
Ik had ook gespaard voor andere dingen:
verre reizen, eerste hulp bij een gebroken hart,
een auto die wat vaker start.

Maar:
in Wuhan hoor je vogels zingen.
Boven China was de lucht nog nooit zo blauw.
In Venetië zien ze vissen
in het helderste water sinds tijden.

De kunst van leven was altijd dezelfde:
ongevraagd komen,
ongewild gaan,
intussen doen wat je het liefste doet,
vrede sluiten met je lot.

Sluit de voordeur.
Zet de tuindeur open,
voel de zon op je gezicht.
Denk voor je uit wat niemand hardop durft te zeggen:
wij zijn een virus dat een virus heeft gekregen.

Ingmar Heytze (maart 2020) Bron LC d.d. 19-02-21

Terug naar wij...

Toen God de hemel en de aarde gemaakt had en licht, dag, land, water en nog veel meer, zag hij dat het goed was. Toen maakte God de mens, als man en vrouw, naar zijn beeld en gelijkenis.

En hij zag dat het goed was.

En hij gaf ze het beheer over alle dieren op aarde, in de lucht en in het water,

En hij zag dat het goed was.

En de mensen kregen kinderen, allen naar zijn beeld en gelijkenis. Als de dieren om hen heen wisten ze vanzelf wat ze konden eten: bittere knollen, bessen en heel af en toe zoete honing. Maar één gemakzuchtige kreeg genoeg van het dagelijkse gezoek en gegrAAF en heel besmukt zamelde hij zaden in die hij in het door een dikke haag distels en brandnetels verborgen kweekveldje zaaide

dat hij achter zijn hol had. Het ruimhartige 'wij' was vervangen door het enge 'ik', de eerste egoïst was opgestaan.

En God zag dat het niet goed was.

Het akkertje werd echter ontdekt. Op een donkere nacht werd het door burenen uit de hollen alfa, bèta, gamma en omega met zware boomknuppels geheel en al verwoest en leeggeroofd. De eerste oorlog was geboren. En daarmee was het onderlinge vertrouwen, basis voor een leefbare samenleving, verdwenen. Voorgoed.

En God zag dat het niet goed was.

Maar nu hadden ze wel ontdekt dat je moeiteloos eetbare planten en vruchten kon krijgen door geduldig op uitgekomen zaden te wachten. Via snel aangelegde veldjes kregen ze zo veel opbrengst dat ruilhandel ontstond: twee krop sla tegen één struik andijvie, gelijk overgeven, je wist maar nooit. Maar wat was de juiste waardebeoordeling? Gekibbel dus.

En God zag dat het niet goed was

Een sluwe smid sloeg toen in zijn hobbyhol een groot aantal ronde metalen schijfjes met een inscriptie erin: het eerste geld. Hij vulde twee grote sarcofagen vol, hield er een voor zichzelf en wist de andere als ruilhandeldervanger in te brengen. Ineens kreeg alles 'waarde'. En doordat hij zichzelf een hele kruik vol had toebedeeld bezat hij daar veel van. In één klap was hij 'welgesteld', een begrip met eeuwigheidswaarde. Heb je veel dan ben je welgesteld, heb je weinig dan wacht je de voedselbank, heb je niks dan ben je kansarm, een hartelijk woord voor kansloos. Het is deze voorgoed ingekankerde natuurwet die onherroepelijk tot oorlog leidt en die zelfs tussen burenen, brave kerkgangers, familieleden, ja zelfs wel gehuwden vanzelfsprekend is.

En God zag dat het niet goed was.

Meteen in die begintijd was veldbewaking nodig. Weg vrijheid, voorgoed. En altijd was er zoveel werk dat achtergebleven wijze holbewoners uit hun hollen werden getrokken om al dat werk te verrichten. De slavenarbeid was geboren.

En God zag dat het niet goed was.

Dat langzame gesukkel van die tewerkgestelden ging een begaafde veldeigenaar veel te traag. Na bestudering van de bliksem die God juist ontoegankelijk voor de mens had gehouden wist hij de kracht daarvan als elektrische stroom via draden, dynamo's en motoren het menselijke werk te laten doen. Het Grote Gemak was daar! De trots van de sterke man, zijn grote spierkracht, was niet meer nodig en, werd, behalve in de sport, in het dagelijkse werk voorgoed uitgeschakeld.

En God zag dat het niet goed was.

Nu was het hek van de dam. In razend tempo ontwikkelde de wereld zich tot een gemakzuchtig, hebzuchtig, eierzuchtig, ja ook wraakzuchtig fort, stevig ondersteund door het aantrekkelijkste wat ooit daarvoor was bedacht en waar dus geen mens meer buiten kon: de computer met al zijn tentakels als smartphone, asomedia en wat niet al. De denkkraft, die speciale gave van God aan iedere mens, was niet meer nodig en zou sneller dan men denken zou geheel verdwijnen, waardoor de mens dan als dierlijk schepsel nog uitsluitend op zijn instincten kon verdergaan.

En God zag dat het niet goed was.

Steeds efficiënter begon de mens in plaats van de Goddelijke natuurwetten zijn eigen uitvindsels toe passen: totale opoffering van de natuur, compleet met dramatische zuurstofafbraak ten behoeve van zinloze energie, onder meer voor ruimteraketten naar het niets om er niets te vinden. En onuitroeibare oorlogen om de wapenfabrieken productief te houden en nog veel en veel meer. Wie vermoedt nog iets als een heilsplan van God?

Nee, God ziet dat het niet goed is.

Tegen zijn wil begon hij te denken aan een herhaling van Sodom en Gomorra, maar toen besefte hij dat het klimaat het heft al had overgenomen door de doos stormen, orkanen, overstromingen, droogte, lawines, poolontdooiingen, zeepeilverhogingen en onverwachte grondverzakkingen open te trekken, maar dat de verblinde mens desondanks onverstoort met de afbraak van aarde, mens, dier en plant doorging. Toen wist God: 'Niets helpt ze meer, die afgedwaalden wil ik niet in de hemel hebben, ik geef ze geen genade meer. Ze zoeken het maar uit.'

Op dat kritieke moment was daar ineens tante Corona.

'Ja, daar heb je het al!' riep God geschrokken, 'Daar komt de eerste ramp al. Wat nu?' Maar tegelijk zag hij een uitweg en opgelucht lachte hij: 'Zij kan de mensheid tot inkeer krijgen, mooi samen met de kracht van de vastentijd! Komt dat even goed uit! ik zie zowaar weer hoop voor de mensheid. Wacht, ik roep mijn privéschrijver er even bij. Sint Scribentius, heb je even?' 'Jazeker Heer, k hoor u Heer!' En daar was hij al, een en al bereidwilligheid, de inktnatte kroontjespen nog in de hand. 'Schrijf op, en laat het die dwazen daar op de verschroepelde aarde goed weten!' 'Ja Heer.' Hij zette zich in de oplettende schrijfhouding, de blik op oneindig én op het papier, die houding die maar weinig schrijvers machtig zijn.

En God verkondigde:

'Mijn boodschap, dierbare doch ernstig afgedwaalde schepselen van me, is eenvoudig: leef sober als een kluizenaar, wees tevreden met wat je hebt en besef dat haast elke luxe aankoop de boodschapper is van uitbuiting van mens, dier, boom of plant. Dat geldt ook voor elke zelfverwennerij op wat voor gebied ook. En heb alles over, in woord en daad voor familie, burens, vrienden, vijanden, landgenoten en vreemdelingen. Maak 'ik' weer tot 'wij' – de enige weg tot geluk. Houd mij voor ogen en aanbid mij – en niet het aardse. Houd je hier aan en de aarde zal zich oprichten als een verwaarloosde plant die water krijgt.'

En Sint Scribentius eindigde met een zwierig: Zo sprak God.

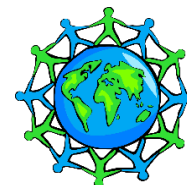
Laat ons hopen dat daar binnenkort weer achter kan staan: en hij zag dat het goed was.

Wim van Bussel, Franeker

* Vanuit het bisdom, andere kerken en de wereld...

Waarschuwing:

internetcriminelen geven zich uit voor pastorale beroepskrachten

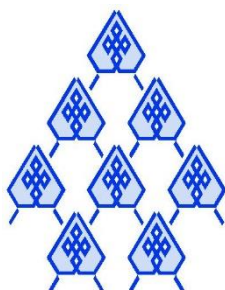

Internetcriminelen geven zich in e-mails uit voor pastorale beroepskrachten in een poging om de ontvanger aan te sporen geld over te maken. Wat gebeurt er?

Vanuit valse e-mailadressen versturen criminelen een bericht waarin ze bijvoorbeeld zeggen de pasto(o)r te zijn. Het nep e-mailadres wijkt vaak maar heel weinig af van het echte e-mailadres van de pastoor/pastor.

Het is belangrijk dat medewerkers, vrijwilligers en parochianen alert blijven op mogelijke fraude door het gebruik van nep-e-mails. Weet dat de parochie of pastores nooit via een e-mail om geld vragen.

Neem in geval van twijfel over de echtheid van een email contact op met een van de pastores via het email adres dat u in deze brief vindt.

Vastenboodschappen Nederlandse bisschoppen

Versillende Nederlandse bisschoppen blikken in boodschappen vooruit op een Veertigdagentijd in coronatijd, en de kansen en problemen die dat met zich meebrengt.

Kardinaal Wim Eijk schrijft dat de Veertigdagentijd een tijd is van "verstilling, bezinning en onthouding", van een "houding van bekering naar God". Die vindt dit jaar plaats in een "onwerkelijke, want bizarre, werkelijkheid": die van een aanhoudende coronacrisis, waarin het kerkelijk leven de nodige beperkingen kent en "verdriet, gemis, eenzaamheid, onzekerheid" heersen, "niet in de laatste plaats ook bij veel kinderen en jongeren".

Christus overbrugt de afstand. Toch is het mogelijk om in die omstandigheden het geestelijk anker uit te werpen, schrijft de kardinaal: "Het anker is immers het christelijke symbool van de hoop en onze hoop is gevestigd op de Heer. ... het ankerpunt van de hoop is niets minder dan de Hemel."

Eijk benadrukt dat God naar de mensen uitkijkt en Christus actief naar hen op zoek gaat en “de afstand die er tussen Hem en ons bestaat” overbrugt. “En de Heilige Geest waait als instrument van bekering en bringer van troost en hulp waarheen Hij wil. Het is aan ons de Heilige Geest in ons toe te laten en Zijn zuiverende werk te laten doen.” Hij roept op tot gebed: “Ook onze angsten, mislukkingen en teleurstellingen kunnen we in deze biddende dialoog bij Hem neerleggen. Daaraan is in deze onzekere tijden misschien wel extra behoefte.” De kardinaal wijst op het grote dubbelgebod van liefde tot God en tot de naaste. Dat

laatste, schrijft hij, is extra belangrijk nu naast de coronapandemie ook een pandemie van “groeibende eenzaamheid” gaande is, die jongeren en ouderen treft. “Nu al doen veel gelovigen in onze parochies hun uiterste best om mensen nabij te zijn. Ik roep iedereen op dit te blijven doen, ook na deze crisis.”

Eijk roept mensen op om waar mogelijk de Mis en andere gebeds- en aanbiddingsmomenten bij te wonen, “en om na deze crisis te zondagse kerkgang te hernemen. Christus kijkt naar ons uit!”.

De Bossche bisschop Gerard de Korte spreekt in zijn ‘woord van bemoediging’ van een tijd van “bekering en levensvernieuwing. Een tijd van verzoening ook”, waarin “wij zijn geroepen om onze relatie met God, met elkaar en onszelf opnieuw te verdiepen”.

Hij wijst erop dat het evangelie van Aswoensdag deel is van de Bergrede, waarin het om “overvloedige gerechtigheid” gaat als “de grondwet van het Koninkrijk” van God.

Dat betekent aandacht voor het geven van aalmoezen, het goede doen, schrijft De Korte: “In kracht van de Heilige Geest kunnen wij ons oefenen in solidariteit waarbij de linkerhand niet hoeft te weten wat de rechterhand doet.” Ook spreekt Jezus over “een verticale gerechtigheid”, het gebed: de Veertigdagentijd “kunnen wij gebruiken om onze band met God biddend te verdiepen”. De “derde dimensie van de gerechtigheid” is het vasten. Steeds meer christenen, ook niet-katholieken, vinden volgens de bisschop “nieuwe vormen om het vasten inhoud te geven. Zo kunnen mensen zichzelf leegmaken zodat er meer ruimte komt voor de overdenking van de werkelijk belangrijke vragen van het bestaan”: “Dien ik met al mijn slaven en sloven werkelijk de Heer en de ander of draait alles rond mijn eigen dikke ik?” Ook De Korte wijst op de eenzaamheid als gevolg van alle coronabeperkingen. “Juist nu worden wij opgeroepen moed te houden. Maar dat is vaak gemakkelijker gezegd dan gedaan. Christenen leven met een wenkend perspectief. Niet een onzichtbaar virus regeert de wereld maar onze God. Hij is immers de Heer van de werkelijkheid. Onze relatie met Hem kan ons hopelijk veerkracht geven.”

Bisschop Jan Liesen van Breda blikt in de nieuwsbrief van zijn bisdom vooruit op een Veertigdagentijd in coronatijd. De maatregelen, schrijft hij, vallen “velen zwaar. Wij zoeken elkaar immers graag op om lief en leed te delen. Dat zit in onze natuur”.

De Veertigdagentijd “nodigt ons uit om naar onze gewoontes te kijken, opnieuw en bewust in ons hart te kijken en ontdekken wat ons nog dichter bij God brengt.

De Roermonds bisschop Harrie Smeets schrijft in zijn vastenboodschap hoe de quarantaine “het menszijn terugbrengt naar de essentie: ze confronteert ons met onszelf en onze driften, maar ook met onze vrijheid om Gods genade te ontvangen”. De aandacht gaat meestal uit naar die eerste, en naar het redeloze gedrag waartoe ze kunnen leiden, zegt hij met een verwijzing naar de recente ‘coronarellen’. Veel minder aandacht is er volgens de bisschop voor de talrijke goede daden van andere mensen. “Het goede dat we doen, komt minder in de publiciteit dan het kwade. Maar dat wil niet zeggen dat het er niet is. Ook en juist in dit laatste jaar zien we belangeloze daden van medemenselijkheid en nabijheid en ervaren veel mensen midden in de pandemie dat bidden kracht geeft. Het zijn tekenen dat wij ook in onze woestijdagen dichter bij God kunnen komen”.